

Alemanya

Declaració:

Alemanya declara que, de conformitat amb l'article 23 de l'Acord, les persones considerades als articles 15, 16, 18, 19 i 21, que siguin nacionals o residents permanents de la República Federal d'Alemanya només gaudeixen, en territori alemany, dels privilegis i les immunitats considerats en la mesura necessària per permetre'ls exercir les seves funcions davant la Cort, o comparèixer o declarar com a testimoni davant la Cort de forma independent, segons indica l'article en qüestió.

Àustria

Declaració:

La República d'Àustria declara que, de conformitat amb l'article 23 de l'Acord, les persones considerades en aquest article que siguin nacionals austríaques o residents permanents a Àustria només gaudeixen, en territori austríac, dels privilegis i les immunitats indicats en aquest article.

Nova Zelanda

Declaració:

[...] de conformitat amb l'article 23 de l'Acord, les persones considerades en els articles 15, 16, 18, 19 i 21 que siguin nacionals o residents permanents de Nova Zelanda només gaudeixen, en el territori d'aquest estat, dels privilegis i les immunitats en qüestió en la mesura necessària per permetre'ls exercir les seves funcions, o comparèixer o declarar com a testimoni davant la Cort de forma independent, segons preveu l'article esmentat anteriorment.

Notes

1. En el moment de la ratificació, el Govern neozelandès va formular la declaració següent:

[...] de conformitat amb l'estatut constitucional de Tokelau i tenint en compte el seu compromís per actuar a favor de l'adveniment de la seva autonomia, mitjançant un acte d'autodeterminació en virtut de la Carta de les Nacions Unides, aquesta ratificació només s'aplicarà a Tokelau quan el Govern neozelandès hagi dipositat una declaració a aquest efecte prop del dipositari, després d'haver dut a terme les consultes apropiades amb el territori.

Proposta

**d'aprovació de l'adhesió al
Conveni relatiu a les
exposicions internacionals
signat a París el 22 de
novembre de 1928,
modificat i complementat
pels protocols del 10 de
maig de 1948, el 16 de
novembre de 1966 i el 30
de novembre de 1972, i
també per l'esmena del 24
de juny de 1982 i l'esmena
del 31 de maig de 1988**

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 3 de novembre del 2004 ha aprovat la següent:

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni relatiu a les exposicions internacionals signat a París el 22 de novembre de 1928, modificat i complementat pels protocols del 10 de maig de 1948, el 16 de novembre de 1966 i el 30 de novembre de 1972, i també per l'esmena del 24 de juny de 1982 i l'esmena del 31 de maig de 1988

Els pobles des de temps immemorials han mantingut relacions econòmiques, comercials i culturals entre ells. Freqüentment les viles i les ciutats que es trobaven ubicades en enclavaments comercials organitzaven importants mercats o fires on s'intercanviaven productes d'arreu, alhora que s'establien vincles culturals i es confrontaven experiències i coneixements que suposaren al llarg del temps l'augment i la millora de les relacions entre els pobles. En l'evolució dels mercats i les fires, que asseguraven la prosperitat de les ciutats on se celebraven, s'hi troba l'origen de les exposicions universals i internacionals tal com les coneixem avui en dia. La primera d'aquestes va tenir lloc a la ciutat de Londres l'any 1851. Aquesta primera exposició, on es mostraren entre d'altres coses els avenços tècnics i culturals de l'època, va tenir un gran èxit, fet que suposà que nombroses ciutats agafessin el relleu.

La necessitat de solucionar el conjunt de problemes que apareixeran i de donar una reglamentació per evitar, d'una banda, la proliferació desordenada d'aquestes ma-

nifestacions i d'aportar, d'altra banda, garanties als participants de les exposicions, van suposar l'adopció del Conveni sobre exposicions universals.

Va ser l'any 1928 quan es van reunir a París delegats de 31 estats, que finalment van signar el 22 de novembre del mateix any el primer Conveni encarregat de regular l'organització de les exposicions universals i internacionals.

El Conveni de 1928 organitza i aclareix el funcionament de les exposicions universals i internacionals reglamentant-ne la freqüència i definint els drets i les obligacions dels expositors i dels organitzadors. Així doncs, amb la finalitat de vetllar per la correcta consecució dels objectius esmentats, el mateix Conveni creà l'Oficina Internacional d'Exposicions, com a organització internacional encarregada de vetllar pels objectius enumerats al Conveni, de tal manera que l'adhesió al Conveni internacional d'exposicions suposa l'adhesió a l'Oficina Internacional d'Exposicions.

El conveni base va ser esmenat l'any 1948 i el 1966 mitjançant l'adopció de dos protocols, i se'n va veure afectada bàsicament la freqüència de les exposicions. Després de 40 anys de funcionament es va impulsar una revisió profunda del Conveni de 1928 mitjançant la signatura del Protocol del 30 de novembre de 1972, que entrà en vigor el 9 de juny de 1980 i que va ser completat per l'esmena del 24 de juny de 1982 i per la del 31 de maig de 1988, que regeix actualment l'organització de les exposicions internacionals. Actualment 91 estats són membres de l'Oficina Internacional d'Exposicions.

El text del Conveni figura en l'apèndix del Protocol del 30 de novembre de 1972 del qual constitueix part integrant. El Conveni està format per 37 articles dividits en 5 títols i un annex format per 11 articles. En el títol primer es defineix i es precisa l'objecte del Conveni i es fa referència a les exposicions que resten fora del seu àmbit. El títol segon s'ocupa de les condicions generals d'organització de les exposicions internacionals i precisa les característiques i els continguts que ha de tenir una exposició per poder-se considerar dins l'àmbit del Conveni; en el títol tercer s'especifica el procediment a seguir en el moment en què un estat membre vol procedir a l'en-

registrament o reconeixement d'una exposició internacional. El títol quart delimita les obligacions dels organitzadors d'exposicions enregistrades i dels estats participants en les exposicions que es trobin sota l'àmbit del Conveni. El darrer títol, sota l'enunciat Disposicions institucionals, crea l'Oficina Internacional d'Exposicions, delimita els diversos òrgans que conformen l'estructura de l'organització internacional, entre els quals destaca l'Assemblea General com a òrgan principal, i especifica els mitjans d'arranjament de controvèrsies, el procés d'adhesió i el procediment d'esmenes. El text del Conveni es completa amb un annex on s'estableix el règim duaner a què se sotmetran els articles importats per part dels participants en exposicions internacionals, els béns que gaudeixen d'admissió temporal i el règim referent als drets a la importació.

Amb relació al Principat d'Andorra, l'adhesió a l'Oficina Internacional d'Exposicions li permetrà participar com a estat membre en els treballs de l'Assemblea General i, concretament, en l'elaboració, adopció i publicació de la normativa relativa a l'enregistrament, reconeixement, classificació i organització de les exposicions internacionals així com al funcionament de l'Oficina, i de la mateixa manera també li permetrà participar en l'aprovació del pressupost i el control dels comptes de l'Oficina. A més, tenint en compte l'elevat nombre d'estats que participen en els òrgans que conformen l'estructura interna de l'organització, així com en els diversos esdeveniments vinculats amb l'Oficina Internacional d'Exposicions, suposarà a nivell general el reforçament de la col·laboració institucional i l'establiment de nous vincles amb el conjunt d'estats membres de l'Oficina Internacional d'Exposicions.

D'acord amb el que s'ha exposat anteriorment,

S'aprova

L'adhesió d'Andorra al Conveni relatiu a les exposicions internacionals signat a París el 22 de novembre de 1928, modificat i complementat pels protocols del 10 de maig de 1948, del 16 de novembre de 1966 i del 30 de novembre de 1972, i també per l'esmena del 24 de juny de 1982 i l'esmena del 31 de maig de 1988.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data d'entrada en vigor per al Principat d'Andorra del Conveni esmentat.

Casa de la Vall, 3 de novembre del 2004

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Protocol de modificació del Conveni signat a París el 22 de novembre de 1928 relatiu a les exposicions internacionals

Les parts d'aquest Conveni,

Considerant que les regles i els procediments instaurats pel Conveni relatiu a les exposicions internacionals signat a París el 22 de novembre de 1928, modificat i completat pels protocols del 10 de maig de 1948 i del 16 de novembre de 1966, s'han revelat útils i necessaris tant per als organitzadors d'aquestes exposicions com per als estats participants,

Amb el desig d'adaptar a les condicions de l'activitat moderna aquestes regles i procediments i també els de l'organització encarregada de vetllar per la seva aplicació, i de reunir aquestes disposicions en un sol instrument que ha de substituir el Conveni de 1928,

han convingut el següent:

Article I

Aquest Protocol té per objecte:

- modificar les regles i els procediments relatius a les exposicions internacionals;

- modificar les disposicions relatives a les activitats de l'Oficina Internacional d'Exposicions.

Modificació de l'article II

El Conveni de 1928 es modifica de nou mitjançant aquest Protocol de conformitat amb els objectius expressats a l'article I. El text del Conveni així modificat figura en l'apèndix d'aquest Protocol del qual constitueix part integrant.

Article III

1. Aquest Protocol s'obre a la signatura de les parts en el Conveni de 1928 a París del 30 de novembre de 1972 al 29 de novembre de 1973 i romandrà obert després d'aquesta darrera data per a l'adhesió d'aquestes mateixes parts.

2. Les parts en el Conveni de 1928 poden esdevenir part en aquest Protocol mitjançant:

- la signatura sense reserva de ratificació, acceptació o aprovació;
- la signatura sota reserva de ratificació, acceptació o aprovació, seguida de la ratificació, l'acceptació o l'aprovació;
- l'adhesió.

3. Els instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió es dipositen prop del Govern de la República Francesa.

Article IV

Aquest Protocol entrarà en vigor en la data en què vint-i-nou estats n'hagin esdevingut part en les condicions establertes a l'article III.

Article V

Les disposicions d'aquest Protocol no s'apliquen a l'enregistrament d'una exposició per a la qual l'Oficina Internacional d'Exposicions n'hagi reservat una data, fins a -i incloent-hi- la sessió del Consell d'Administració que hagi precedit immediatament l'entrada en vigor d'aquest Protocol, de conformitat amb l'article IV anterior.

Article VI

El Govern de la República Francesa notificarà als governs de les parts contractants i també a l'Oficina Internacional d'Exposicions:

a) les signatures, les ratificacions, les aprovacions, les acceptacions i les adhesions de conformitat amb l'article III;

b) la data en què aquest Protocol entrarà en vigor de conformitat amb l'article IV.

Article VII

A partir de l'entrada en vigor d'aquest Protocol, el Govern de la República Francesa el farà enregistrar a la Secretaria de les Nacions Unides, de conformitat amb l'article 102 de la Carta de les Nacions Unides.

EN FE DE LA QUAL COSA els sotasignats, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat aquest Protocol.

FET A PARÍS, el 30 de novembre de 1972 en llengua francesa en un sol exemplar que serà conservat als arxius del Govern de la República Francesa el qual en lliurarà còpies conformes als governs de totes les parts en el Conveni de 1928.

Apèndix

Conveni relatiu a les exposicions internacionals signat a París el 22 de novembre de 1928, modificat i completat pels protocols del 10 de maig de 1948, el 16 de novembre de 1966 i el 30 de novembre de 1972, i també per l'esmena del 24 de juny de 1982 i l'esmena del 31 de maig de 1988

Títol I. Definicions i objecte

Article 1

1. Una exposició és una manifestació que, sigui quina sigui la seva denominació, té l'objectiu principal d'ensenyar al públic, fa inventari dels mitjans de què l'ésser humà disposa per satisfer les ne-

cessitats d'una civilització i destaca, els avenços realitzats o les perspectives de futur en una o diverses branques de l'activitat humana.

2. L'exposició és internacional quan hi participa més d'un estat.

3. Els participants en una exposició internacional són, d'una part, els expositors dels estats oficialment representats agrupats en seccions nacionals i, de l'altra part, les organitzacions internacionals o els expositors nacionals d'estats no oficialment representats i, finalment, els qui estan autoritzats, segons els reglaments de l'exposició, a dur a terme una altra activitat, en particular els concessionaris.

Article 2

Aquest Conveni s'aplica a totes les exposicions internacionals amb excepció de les:

- a) exposicions de menys de tres setmanes de durada;
- b) exposicions de belles arts;
- c) exposicions essencialment comercials.

No obstant el títol que els organitzadors puguin donar a una exposició, aquest Conveni distingeix les exposicions enregistrades i les exposicions reconegudes.

Títol II. Condicions generals d'organització de les exposicions internacionals

Article 3

Poden ser enregistrades per l'Oficina Internacional d'Exposicions, a què fa referència l'article 25 més endavant, les exposicions internacionals que presenten les característiques següents:

A) La seva durada no pot ser inferior a sis setmanes, ni superior a sis mesos.

B) El règim dels edificis d'exposició utilitzats pels estats participants està fixat pel reglament general de l'exposició. En el cas que s'exigís una taxa immobiliària, de conformitat amb la legislació en vigor de l'estat invitant, aquesta aniria a càrrec dels organitzadors. Només poden ser

objecte d'una retribució els serveis efectivament prestats en aplicació dels reglaments aprovats per l'Oficina.

C) A partir de l'1 de gener de 1995 l'espai de temps entre dues exposicions enregistrades és d'almenys cinc anys i la primera exposició pot tenir lloc l'any 1995. Això no obstant, l'Oficina Internacional d'Exposicions pot acceptar que s'avanci com a màxim un any en relació amb la data que resulti de la disposició precedent per permetre la celebració d'un esdeveniment d'una importància internacional particular, sense que per això es modifiqui el període quinquenal fixat pel calendari d'origen.

Article 4

A) Poden ser reconegudes per l'Oficina Internacional d'Exposicions, les exposicions internacionals que tenen les característiques següents:

1. La durada no pot ser inferior a tres setmanes ni superior a tres mesos.

2. Han d'il·lustrar un tema concret.

3. La superfície total no pot excedir les 25 ha.

4. Han d'atribuir als estats participants espais construïts per l'organitzador i lliures de lloguers, càrregues, taxes i despeses que no siguin les de serveis prestats, i l'espai més important atribuït a un estat no pot ser superior a 1.000 m². No obstant això, l'Oficina Internacional d'Exposicions pot autoritzar una derogació de l'obligació de gratuïtat si la situació econòmica i financera de l'estat organitzador ho justifica.

5. Entre dues exposicions enregistrades només es pot organitzar una exposició reconeguda en virtut d'aquesta lletra A).

6. Durant un mateix any només es pot organitzar una exposició enregistrada o reconeguda en virtut d'aquesta lletra A).

B) L'Oficina Internacional d'Exposicions també pot atorgar el seu reconeixement:

1. a l'Exposició de les Arts Decoratives i de l'Arquitectura Moderna de la Triennial de Milà, per raó de la seva anterioritat històrica i sempre que conservi les seves característiques d'origen;

2. a les exposicions d'horticultura del tipus A1 reconegudes per l'Associació Internacional dels Productors d'Horticultura, sempre que l'espai de temps entre elles sigui d'almenys dos anys en estats diferents i d'almenys deu anys en un mateix estat;

que s'hauran de celebrar en l'interval entre dues exposicions enregistrades.

Article 5

Les dates d'obertura i de tancament d'una exposició i les seves característiques generals es fixen en el moment del seu enregistrament o del seu reconeixement i només poden ser modificades amb l'acord del BIE.

Títol III. Enregistrament

Article 6

1. El govern d'una part contractant en el territori de la qual està projectada una exposició (en endavant denominat el govern invitant), ha d'adreçar una sol·licitud a l'Oficina per obtenir el seu enregistrament o el seu reconeixement, en la qual indiqui les mesures legislatives, eglamentàries o financeres que té previstes amb motiu de l'exposició en qüestió. El govern d'un estat no contractant que desitgi obtenir l'enregistrament o el reconeixement d'una exposició pot adreçar, de la mateixa manera, una sol·licitud a l'Oficina amb la condició que es compromet a respectar, per a l'exposició en qüestió, les disposicions dels títols I, II, III i IV d'aquest Conveni i els reglaments desenvolupats per a la seva aplicació.

2. La sol·licitud d'enregistrament o reconeixement l'ha de fer el govern encarregat de les relacions internacionals del lloc on està projectada l'exposició (en endavant denominat el govern invitant), fins i tot en el cas que aquest govern no sigui l'organitzador de l'exposició.

3. L'Oficina determina, mitjançant els seus reglaments obligatoris, el termini màxim per reservar la data d'una exposició i el termini mínim per dipositar la sol·licitud d'enregistrament o reconeixement; determina els documents que s'han d'acompanyar a aquest tipus de sol·licitud. Fixa també, per reglament

obligatori, l'import de les contribucions exigides per les despeses d'examen de la sol·licitud.

4. L'enregistrament o el reconeixement només s'atorga si l'exposició compleix les condicions fixades per aquest Conveni i els reglaments establerts per l'Oficina.

Article 7

1. Quan dos estats o més concorren entre si per l'enregistrament o el reconeixement d'una exposició i no arriben a posar-se d'acord, el sotmeten a l'Assemblea General de l'Oficina, la qual decideix, tenint en compte les consideracions invocades i especialment els motius especials de caràcter històric o moral, el temps transcorregut des de l'última exposició i el nombre de manifestacions ja organitzades pels estats que concorren.

2. Llevat de circumstàncies excepcionals, l'Oficina dóna preferència a una exposició projectada en el territori d'una part contractant.

Article 8

Llevat del cas establert en l'article 28, lletra d), l'estat que ha obtingut l'enregistrament o el reconeixement d'una exposició, perd els drets inherents a aquest enregistrament o reconeixement si modifica la data en què havia declarat que tindria lloc. Si la vol organitzar en una altra data ha de tornar a presentar una nova sol·licitud i sotmetre's, si escau, al procediment fixat a l'article 7 que impliquen les competicions eventuais.

Article 9

1. Les parts contractants deneguen la seva participació i patrocini i també tota subvenció a tota exposició que no hagi estat enregistrada o reconeguda.

2. Les parts contractants són totalment lliures de no participar en una exposició enregistrada o reconeguda.

3. Cada part contractant utilitza tots els mitjans que, d'acord amb la seva legislació, li semblin més oportuns per actuar contra els promotors d'exposicions fictícies o exposicions a les quals els participants siguin atrets fraudulosement per promeses, anuncis o publicitat enganyses.

Títol IV. Obligacions dels organitzadors d'exposicions enregistrades i dels estats participants

Article 10

1. El govern invitant ha de vetllar pel respecte de les disposicions d'aquest Conveni i dels reglaments desenvolupats per a la seva aplicació.

2. Si aquest govern no és l'organitzador de l'exposició, la persona jurídica que l'organitza ha d'estar oficialment reconeguda a aquest efecte pel govern, el qual garanteix l'execució de les obligacions d'aquesta persona jurídica.

Article 11

1. Totes les invitacions a participar en una exposició, tant si estan adreçades a les parts contractants com a estats no membres, han de ser trameses per via diplomàtica només pel govern de l'estat invitant a només el govern de l'estat invitat, per a aquest i per a les altres persones físiques o jurídiques que depenguin de la seva autoritat. Les respostes han de fer-se per la mateixa via al govern invitant, com també les sol·licituds de participació expressades per persones físiques o jurídiques que no han estat invitades. Les invitacions han de tenir en compte els terminis establerts per l'Oficina. Les invitacions a les organitzacions de caràcter internacional els són adreçades directament.

2. Cap part contractant no pot organitzar o patrocinar una participació en una exposició internacional si les invitacions a què fa referència l'apartat anterior no han estat trameses de conformitat amb les disposicions d'aquest Conveni.

3. Les parts contractants es comprometen a no adreçar ni acceptar cap invitació per participar en una exposició, tant si ha de tenir lloc en el territori d'una part contractant com en el d'un estat no membre, si aquesta invitació no fa menció de l'enregistrament o el reconeixement concedit de conformitat amb les disposicions d'aquest Conveni.

4. Tota part contractant pot requerir als organitzadors que s'abstinguin d'adre-

çar-li invitacions que no siguin la que li és destinada. També pot abstenir-se de trametre invitacions o dissenys de participació expressats per persones físiques o jurídiques que no han estat invitades.

Article 12

El govern invitant ha de nomenar un comissari general de l'exposició, si es tracta d'una exposició enregistrada, o un comissari de l'exposició, si es tracta d'una exposició reconeguda, encarregat de representar-lo a tots els efectes d'aquest Conveni i en tot allò que es refereixi a l'exposició.

Article 13

El govern de tot estat que participa en una exposició ha de nomenar un comissari general de secció, si es tracta d'una exposició enregistrada, o un comissari de secció, si es tracta d'una exposició reconeguda, perquè el representi prop del govern invitant. El comissari general de secció o el comissari de secció és l'únic encarregat de l'organització de la seva presentació nacional. Informa el comissari general de l'exposició o el comissari de l'exposició sobre la composició d'aquesta presentació i vetlla pel respecte dels drets i les obligacions dels expositors.

Article 14 (derogat)

Article 15 (derogat)

Article 16

El règim duaner de les exposicions és fixat per l'annex a aquest Conveni, annex que en forma part integrant.

Article 17

En una exposició, només es consideren com a nacionals i, en conseqüència, només poden ser designades amb aquesta denominació, les seccions constituïdes sota l'autoritat dels comissaris generals o dels comissaris nomenats de conformitat amb l'article 13, pels governs dels estats participants. Una secció nacional comprèn tots els expositors de l'estat considerat, però no els concessionaris.

Article 18

1. En una exposició, només es pot utilitzar una denominació geogràfica que faci referència a una part contractant, per designar un participant o un grup de par-

ticipants, si es compta amb l'autorització del comissari general de secció o del comissari de secció que representa el govern d'aquesta part.

2. Si una part contractant no participa en una exposició, el comissari general o el comissari d'aquesta exposició vetlla, pel que fa a la part contractant, pel respecte de la protecció establerta a l'apartat anterior.

Article 19

1. Les produccions presentades en la secció nacional d'un estat participant han de tenir una relació estreta amb aquest estat (per exemple objectes originaris del seu territori o produccions creades pels seus nacionals).

2. Això no obstant, hi poden figurar, amb l'autorització dels comissaris generals o dels comissaris dels altres estats en qüestió, altres objectes o produccions, amb la condició que només serveixin per completar la presentació.

3. En cas de conflicte entre estats participants en els casos establerts en els apartats 1 i 2, aquest se sotmet a l'arbitratge del Col·legi de comissaris generals o de comissaris de secció que decideixen per majoria dels comissaris presents. La decisió és definitiva.

Article 20

1. Llevat de disposicions contràries en la legislació en vigor de l'estat invitant, no es pot concedir cap monopoli de cap tipus, amb l'excepció, pel que fa als serveis comuns, de l'autorització de l'Oficina concedida en el moment de l'enregistrament o del reconeixement. En aquest cas, els organitzadors estan sotmesos a les obligacions següents:

- indicar l'existència d'aquest o aquests monopolis en el Reglament general de l'exposició i en el Contracte de participació;
- garantir als participants l'ús dels serveis monopolitzats en les condicions que s'apliquen habitualment en l'estat;
- no limitar en cap cas els poders dels comissaris generals o dels comissaris en les seves seccions respectives.

2. El comissari general o el comissari de l'exposició pren les mesures necessàries per tal que les tarifes demana-

des als estats participants no siguin més elevades que les demanades als organitzadors de l'exposició i, en qualsevol cas, que les tarifes normals de la localitat.

Article 21

El comissari general o el comissari de l'exposició pren totes les mesures possibles per garantir el funcionament eficaç dels serveis d'utilitat pública a l'interior de l'exposició.

Article 22

El govern invitant s'esforça en facilitar l'organització de la participació dels estats i els seus nacionals, especialment en matèria de tarifes de transport i de condicions d'admissió de les persones i els objectes.

Article 23

1. El Reglament general d'una exposició ha d'indicar si, independentment dels certificats de participació que es poden concedir, s'atorgaran o no premis als participants. En cas que s'haguessin previst premis, la seva atribució pot ser limitada a certes categories.

2. Abans de l'obertura de l'exposició tot participant pot declarar que vol quedar fora de l'atribució de premis.

Article 24

L'Oficina Internacional d'Exposicions a què fa referència el títol següent, pot establir reglaments que fixin les condicions generals de composició i funcionament dels jurats i que determinin la manera com s'atribuiran els premis.

Títol V. Disposicions institucionals

Article 25

1. Es crea una organització internacional denominada Oficina Internacional d'Exposicions encarregada de vetllar i fer que s'apliqui aquest Conveni. Els seus membres són els governs de les parts contractants. La seu de l'Oficina és a París.

2. L'Oficina té personalitat jurídica i especialment la capacitat de concloure contractes, adquirir i vendre béns mobles i immobles i també de promoure accions judicials.

3. L'Oficina té capacitat de concloure acords especialment en matèria de privilegis i immunitats amb els estats i les organitzacions internacionals per a l'exercici de les atribucions que li són confiades per aquest Conveni.

4. L'Oficina està formada per una Assemblea General, una Comissió Executiva, comissions especialitzades i tants vicepresidents com comissions, i una Secretaria sota l'autoritat d'un secretari general.

Article 26

L'Assemblea General de l'Oficina es compon de delegats designats pels governs de les parts contractants a raó d'un a tres delegats per cada part.

Article 27

L'Assemblea General celebra sessions regulars i també pot celebrar sessions extraordinàries. Decideix sobre totes les qüestions per a les quals aquest Conveni atribueix la competència a l'Oficina del qual n'és la més alta autoritat i, especialment:

- a) elabora, adopta i publica els reglaments relatius a l'enregistrament o el reconeixement, la classificació i l'organització de les exposicions internacionals i el funcionament de l'Oficina; en els límits de les disposicions d'aquest Conveni, pot establir reglaments obligatoris; pot també establir reglaments tipus que serveixin de guia per a l'organització de les exposicions;
- b) aprova el pressupost, controla i aprova els comptes de l'Oficina;
- c) aprova els informes del secretari general;
- d) crea les comissions que considera útils, designa els membres de la Comissió Executiva i de les altres comissions i fixa la durada del seu mandat;
- e) aprova els projectes d'acord internacional a què fa referència l'article 25, apartat 3 d'aquest Conveni;
- f) adopta els projectes d'esmena a què fa referència l'article 33;
- g) designa el secretari general.

Article 28

1. El govern de cada part contractant, sigui quin sigui el nombre dels seus de-

legats, disposa d'un vot al si de l'Assemblea General. Tanmateix, el dret de vot li és suspès si la totalitat de les cotitzacions que deu, en aplicació de l'article 32, excedeix del total de les seves cotitzacions de l'any en curs i de l'any anterior.

2. L'Assemblea General pot deliberar vàlidament quan el nombre de les delegacions presents en la sessió i amb dret a vot, és almenys de dos terços de les parts contractants amb dret a vot. Si no s'assoleix aquest quòrum, s'ha de tornar a convocar amb el mateix ordre del dia en el termini d'almenys un mes. En aquest cas el quòrum que es requereix baixa a la meitat del nombre de les parts contractants que disposen de dret a vot.

3. Les decisions es prenen per majoria de les delegacions presents que expressen el seu vot a favor o en contra. Això no obstant, en els casos següents es requereix la majoria de dos terços:

- a) l'adopció de projectes d'esmena a aquest Conveni;
- b) l'establiment i la modificació de reglaments;
- c) l'adopció del pressupost i l'aprovació de l'import de les cotitzacions anuals de les parts contractants;
- d) l'autorització de modificar les dates d'obertura i de tancament d'una exposició en les condicions determinades en l'article 5 més amunt;
- e) l'enregistrament d'una exposició en el territori d'un estat no membre en el cas de concurrència amb una exposició en el territori d'una part contractant;
- f) la reducció dels intervals establerts a l'article 3 d'aquest Conveni;
- g) l'acceptació de les reserves a una esmena presentades per una part contractant; aquesta esmena ha de ser, en aplicació de l'article 33, adoptada per majoria de les quatre cinquenes parts o per unanimitat segons el cas;
- h) l'aprovació de tot projecte d'acord internacional;
- i) el nomenament del secretari general.

Article 29

1. El president és elegit per l'Assemblea General en escrutini secret per un període de dos anys, d'entre els delegats dels governs de les parts contractants, tot i que durant la durada del seu mandat no representa l'estat del qual és nacional. És reelegible.

2. El president convoca i dirigeix les reunions de l'Assemblea General i vetlla pel bon funcionament de l'Oficina. En la seva absència, les seves funcions són exercides pel vicepresident encarregat de la Comissió Executiva o, a manca d'aquest, per un dels altres vicepresidents, en l'ordre de la seva elecció.

3. Els vicepresidents són elegits entre els delegats dels governs de les parts contractants per l'Assemblea General la qual determina la naturalesa i la durada del seu mandat i designa especialment la comissió de la qual s'han d'encarregar.

Article 30

1. La Comissió Executiva està formada per delegats dels governs de dotze parts contractants a raó d'un per a cada un d'ells.

2. La Comissió Executiva:

- a) estableix i manté al dia una classificació de les activitats humanes que són susceptibles de figurar en una exposició;
- b) examina les sol·licituds d'enregistrament o reconeixement d'una exposició i les sotmet, amb la seva opinió, a l'aprovació per part de l'Assemblea General;
- c) duu a terme les tasques que li són confiades per l'Assemblea General;
- d) pot demanar l'opinió d'altres comissions.

Article 31

1. El secretari general, nomenat d'acord amb les disposicions de l'article 28 d'aquest Conveni, ha de ser un nacional d'una de les parts contractants.

2. El secretari general s'encarrega de la gestió dels assumptes corrents de l'Oficina sota les instruccions de l'Assemblea General i de la Comissió Executiva. Elabora el projecte de pressupost, presenta els comptes i sotmet a l'Assemblea General els informes relatius a les seves activi-

tats. Representa l'Oficina especialment davant la justícia.

3. L'Assemblea General determina les altres atribucions i les obligacions del secretari general i també el seu estatut.

Article 32

El pressupost anual de l'Oficina és fixat per l'Assemblea General en les condicions determinades a l'article 28, apartat 3. Té en compte les reserves financeres de l'Oficina, els ingressos de tot tipus i també els ròssecs deutors i creditors dels exercicis anteriors. Les despeses de l'Oficina es cobreixen amb les seves fonts de finançament i les cotitzacions de les parts contractants segons el nombre de parts que els corresponen en aplicació de les decisions de l'Assemblea General.

Article 33

1. Tota part contractant pot proposar un projecte d'esmena a aquest Conveni. El text d'aquest projecte i les raons que l'han motivat s'adrecen al secretari general que les comunica al més aviat possible a les altres parts contractants.

2. El projecte d'esmena proposat s'inscriu a l'ordre del dia de la sessió ordinària o d'una sessió extraordinària de l'Assemblea General que s'ha de celebrar almenys tres mesos després de la data del seu enviament per part del secretari general.

3. Tot projecte d'esmena adoptat per l'Assemblea General en les condicions determinades a l'apartat anterior i a l'article 28, és sotmès pel Govern de la República Francesa a l'acceptació de totes les parts contractants. Entra en vigor respecte de totes aquestes parts en la data en què les quatre cinquenes parts hagin notificat la seva acceptació al Govern de la República Francesa. Això no obstant, per derogació de les disposicions anteriors, els projectes d'esmena a aquest apartat, a l'article 16 relatiu al règim duaner, o a l'annex establert en aquell article, no entren en vigor fins a la data en què totes les parts contractants hagin notificat la seva acceptació al Govern de la República Francesa.

4. Tota part contractant que desitgi formular una reserva en la seva acceptació d'una esmena comunica a l'Oficina els termes de la reserva prevista. L'Assem-

blea General decideix sobre l'admissibilitat d'aquesta reserva. L'Assemblea General ha d'estimar les reserves que tendeixin a salvaguardar situacions adquirides en matèria d'exposicions i rebutjar aquelles que tinguin com a efecte crear situacions privilegiades. Si la reserva és acceptada, la part que l'havia presentada figura entre aquelles que es compten que han acceptat l'esmena per al càlcul de la majoria de les quatre cinquenes parts esmentades. Si és rebutjada, la part que l'havia presentada opta entre el refús de l'esmena o l'acceptació sense reserva.

5. Quan l'esmena entra en vigor, en les condicions determinades en l'apartat 3 d'aquest article, tota part contractant que hagués refusat d'acceptar-la pot, si així ho considera, fer valer les disposicions de l'article 37.

Article 34

1. Tota controvèrsia entre dues o diverses parts contractants relativa a l'aplicació o la interpretació d'aquest Conveni, que no pugui ser resolta per les autoritats investides de poders de decisió en aplicació d'aquest Conveni, serà objecte de negociació entre les parts en litigi.

2. Si aquestes negociacions no arribessin a un acord en un termini breu, una de les parts acut al president de l'Oficina i li demana de designar un conciliador. Si el conciliador no pot obtenir l'acord de les parts en litigi per a una solució, ho constata i defineix en el seu informe al president, la naturalesa i l'abast del litigi.

3. Quan es constata un desacord d'aquesta manera, la controvèrsia és objecte d'un arbitratge. Amb aquesta finalitat, una de les parts, en el termini de dos mesos a comptar de la comunicació de l'informe a les parts en litigi, acut al secretari general de l'Oficina perquè incoï una demanda d'arbitratge i menciona l'àrbitre que ha escollit. L'altra o les altres parts en la controvèrsia han de designar cadascuna, en el termini de dos mesos, el seu àrbitre respectiu. Si no ho fan, una de les parts acudeix al president del Tribunal Internacional de Justícia i demana que designi l'àrbitre o els àrbitres.

Quan diverses parts fan causa comuna, només compten per a l'aplicació de

les disposicions de l'apartat anterior com una sola. En cas de dubte, el secretari general decideix.

Els àrbitres per la seva banda designen un tercer àrbitre. Si els àrbitres no poden posar-se d'acord per a aquesta elecció en un termini de dos mesos, l'elegeix el president del Tribunal Internacional de Justícia, a petició d'una de les parts.

4. El col·legi arbitral emet el seu arbitratge per majoria dels seus membres i el vot del tercer àrbitre és diriment en cas d'igualtat de vots. Aquest arbitratge s'imposa a totes les parts en el litigi, definitivament i sense possibilitat de recurs.

5. Cada estat pot declarar, en el moment que signi o ratifiqui aquest Conveni o s'hi adhereixi, que no es considera obligat per les disposicions dels apartats 3 i 4 anteriors. Les altres parts contractants no estaran obligades per aquestes disposicions envers els estats que hagin formulat aquesta reserva.

6. Tota part contractant que hagi formulat una reserva de conformitat amb les disposicions de l'apartat anterior, pot aixecar aquesta reserva en qualsevol moment mitjançant una notificació adreçada al govern dipositari.

Article 35

Aquest Conveni s'obre a l'adhesió d'una part, de tot estat, sigui o no sigui membre de l'Organització de les Nacions Unides, que sigui part en l'Estatut del Tribunal Internacional de Justícia, membre d'una institució especialitzada de les Nacions Unides, o membre de l'Agència Internacional de l'Energia Atòmica i, d'altra part, de tot altre estat la demanda d'adhesió del qual hagi estat aprovada per majoria de dos terços de les parts contractants amb dret a vot a l'Assemblea General de l'Oficina. Els instruments d'adhesió es dipositen prop del Govern de la República Francesa i prenen efecte en la data del seu dipòsit.

Article 36

El Govern de la República Francesa notifica als governs dels estats part en aquest Conveni i també a l'Oficina Internacional d'Exposicions:

- a) l'entrada en vigor de les esmenes, de conformitat amb l'article 33;

- b) les adhesions, de conformitat amb l'article 35;
- c) les denúncies, de conformitat amb l'article 37;
- d) les reserves emeses en aplicació de l'article 34, apartat 5;
- e) l'expiració eventual del Conveni.

Article 37

1. Tota part contractant pot denunciar aquest Conveni mitjançant una notificació per escrit al Govern de la República Francesa.

2. Aquesta denúncia esdevé efectiva un any després de la data de recepció d'aquesta notificació.

3. Aquest Conveni expirarà si, a conseqüència de les denúncies, el nombre de parts contractants es redueix a menys de set.

Amb reserva de qualsevol acord que es pogués concloure entre les parts contractants respecte de la dissolució de l'Oficina, el secretari general s'encarregarà de les qüestions de la liquidació. L'actiu es repartirà entre les parts contractants a prorrata de les cotitzacions pagades des que són part en aquest Conveni. Si existeix passiu se'n faran càrrec les mateixes parts a prorrata de les cotitzacions fixades per a l'exercici econòmic en curs.

Annex

al Conveni signat a París el 22 de novembre de 1928 relatiu a les exposicions internacionals, modificat i completat pels protocols del 10 de maig de 1948, el 16 de novembre de 1966 i el 30 de novembre de 1972, i també per l'esmena del 24 de juny de 1982

Règim duaner per a la importació dels articles per part dels participants en exposicions intencionals

Article 1

Definicions

Per a l'aplicació d'aquest annex s'entén per:

a) drets a la importació, els drets de duana i tots els altres drets i taxes percebuts per la importació o amb motiu de la importació, com també tots els impostos i taxes interiors que s'imposin a les mercaderies importades, amb exclusió, però, dels cànons i impositcions que es limitin al cost aproximat dels serveis prestats i que no constitueixin una protecció indirecta dels productes nacionals o de les taxes de caràcter fiscal a la importació;

b) admissió temporal, la importació temporal amb franquícia de drets a la importació, sense prohibicions ni restriccions d'importació, a condició de la reexportació.

Article 2

Gaudeixen de l'admissió temporal:

a) les mercaderies destinades a ser exposades o a ser objecte d'una demostració a l'exposició;

b) les mercaderies destinades a ser utilitzades per a les presentacions a l'exposició de productes estrangers com ara:

i) les mercaderies necessàries per a la demostració de màquines o aparells estrangers exposats;

ii) els materials de construcció, fins i tot en estat brut, el material de decoració i de mobiliari i l'equipament elèctric per als pavellons i els estands estrangers de l'exposició, com també per als locals afectats al comissari general de secció d'un país estranger participant;

iii) les eines, el material utilitzat per a la construcció i els mitjans de transport necessaris per als treballs de l'exposició;

iv) el material de publicitat o de demostració, destinat manifestament a ser utilitzat amb fins publicitaris per a les mercaderies estrangeres presentades a l'exposició, com ara enregistraments sonors, films i diapositives, com també els aparells necessaris per a la seva utilització;

c) el material -incloent-hi les instal·lacions d'interpretació, els aparells d'enregistrament de so i els films de caràcter educatiu, científic o cultural-destinat a ser utilitzat amb motiu de l'exposició.

Article 3

Les facilitats a què fa referència l'article 2 d'aquest annex, s'atorguen amb la condició que:

a) les mercaderies puguin ser identificades en el moment de la seva reexportació;

b) el comissari general de secció del país participant garanteixi sense dipòsit de fons el pagament dels drets a la importació corresponents a les mercaderies que no seran reexportades després del tancament de l'exposició en els terminis fixats; altres garanties establertes per la legislació del país invitant poden ser admeses a petició dels expositors (per exemple el carnet ATA creat pel Conveni del Consell de cooperació duanera del 6 de desembre de 1961);

c) les autoritats duaneres del país d'importació temporal estimin que les condicions imposades per aquest annex s'han complert.

Article 4

Tot el temps que gaudeixin de les facilitats establertes en aquest annex i excepte que les lleis i els reglaments del país d'importació temporal ho permetin, les mercaderies posades en admissió temporal no poden ser prestades, llogades o utilitzades a canvi de retribució ni transportades fora del lloc de l'exposició. Han de ser reexportades en el termini més breu possible i al més tard tres mesos després del tancament de l'exposició. Les autoritats duaneres poden, per motius vàlids, prolongar aquest període en els límits establerts per les lleis i els reglaments del país d'importació temporal.

Article 5

a) Malgrat l'obligació de reexportació establerta a l'article 4, la reexportació de les mercaderies peribles o greument deteriorades o de poc valor no s'exigeix, sempre que siguin, segons la decisió de les autoritats duaneres:

i) sotmeses als drets d'importació deguts en cada cas, o

ii) abandonades, lliures de tota despesa, a l'erari públic del país d'importació temporal, o

iii) destruïdes, sota control oficial, de manera que no en pugui resultar cap

despesa per a l'erari públic del país d'importació temporal.

Això no obstant, l'obligació de reexportació no s'aplica a les mercaderies de qualsevol naturalesa la destrucció de les quals requerida pel comissari general de secció concernit, s'efectuï sota control oficial i de manera que no en pugui resultar cap despesa per a l'erari públic del país d'importació temporal.

b) Les mercaderies posades en admissió temporal poden rebre una destinació diferent de la reexportació i, especialment, ser posades al consum interior, sempre que se satisfacin les condicions i les formalitats que serien aplicades en virtut de les lleis i els reglaments del país d'importació temporal si fossin importades directament de l'estranger.

Article 6

Els productes obtinguts de manera accessòria durant l'exposició, a partir de mercaderies importades temporalment, en ocasió de la demostració de màquines o d'aparells exposats, estan sotmesos a les disposicions dels articles 4 i 5 d'aquest annex, de la mateixa manera que si haguessin estat posats en admissió temporal, amb reserva de les disposicions de l'article 7.

Article 7

Els drets a la importació no es cobren, les prohibicions o les restriccions a la importació no s'apliquen i, si l'admissió temporal ha estat concedida, la reexportació no s'exigeix en els casos següents, sempre que el valor global i la quantitat de mercaderies siguin raonables, en opinió de les autoritats duaneres del país d'importació, tenint en compte el caràcter de l'exposició, el nombre de visitants i la importància de la participació de l'expositor:

a) Petites mostres (altres que begudes alcohòliques, tabac i combustibles) representatives de les mercaderies estrangeres exposades a l'exposició, incloent-hi les mostres de productes alimentaris i de begudes, importats com a tals o obtinguts a l'exposició a partir de mercaderies importades a granel, sempre que:

i) es tracti de productes estrangers donats gratuïtament i que serveixen

únicament per a distribucions gratuïtes entre el públic a l'exposició, per ser utilitzats o consumits per les persones a les quals s'hagin distribuït;

ii) aquests productes siguin identificables com a mostres de caràcter publicitari i que tinguin un valor unitari baix;

iii) no es prestin a la comercialització i que siguin, si escau, condicionats en quantitats molt més petites que les que continguin els embalatges més petits que es venen al detall;

iv) les mostres de productes alimentaris i de begudes que no siguin distribuïts en embalatges de conformitat amb el punt iii) anterior, siguin consumits a l'exposició.

b) Mostres importades que són utilitzades o consumides pels membres dels jurats de l'exposició per tal d'apreciar i jutjar els objectes exposats, amb reserva de la presentació d'un certificat del comissari general de secció, on es mencioni la naturalesa i la quantitat dels objectes consumits durant aquesta apreciació i judici.

c) Mercaderies importades únicament amb vista a la seva demostració o per a la demostració de màquines o aparells presentats a l'exposició i que són consumides o destruïdes durant aquestes demostracions.

d) Impresos, catàlegs, prospectes, llistes de preus, cartells, calendaris (il·lustrats o no) i fotografies no emmarcades, destinats clarament a ser utilitzats amb fins publicitaris per a les mercaderies estrangeres presentades a l'exposició, sempre que es tracti de productes estrangers oferts gratuïtament i que serveixin únicament per a distribucions gratuïtes al públic en el lloc de l'exposició.

Article 8

Els drets a la importació no es cobren, les prohibicions o les restriccions no s'apliquen i, si l'admissió temporal ha estat concedida, la reexportació no s'exigeix, en els casos següents:

a) productes que s'importen i s'utilitzen per a la construcció, el condicionament, la decoració, l'animació i l'entorn de les presentacions estrangeres a l'exposició (pintures, vernissos,

papers pintats, líquids vaporitzats, articles per a focs d'artifici, grans o plantes, etc.) destruïts pel fet de la seva utilització;

b) catàlegs, prospectes, cartells i altres impresos oficials, il·lustrats o no, que són publicats pels països que participen a l'exposició;

c) plànols, dibuixos, dossiers, arxius, fórmules i altres documents destinats a ser utilitzats com a tals a l'exposició.

Article 9

a) Tant a l'entrada com a la sortida, la verificació i el desduanament de les mercaderies que han de ser o han estat presentades o utilitzades en una exposició, es duen a terme, en tots els casos que sigui possible i oportú, en el lloc de l'exposició.

b) Cada part contractant s'esforça, en tots els casos que ho estimi útil, tenint en compte la importància de l'exposició, a obrir per a una durada raonable un despatx de duana en el lloc de l'exposició organitzada en el seu territori.

c) La reexportació de les mercaderies posades en admissió temporal pot efectuar-se en una o en diverses vegades i per qualsevol despatx de duana que tramiti aquestes operacions, encara que sigui diferent del despatx d'importació, llevat que l'importador es comprometí, per tal de gaudir d'un procediment simplificat, a reexportar les mercaderies pel despatx d'importació.

Article 10

Les disposicions anteriors no són un obstacle per a l'aplicació:

a) de facilitats més grans que certes parts contractants concedeixen o concedirien ja sigui mitjançant disposicions unilaterals, ja sigui en virtut d'acords bilaterals o multilaterals;

b) de reglaments nacionals o convencionals no duaners referents a l'organització de l'exposició;

c) de prohibicions i restriccions que resultin de les lleis i els reglaments nacionals i fonamentats en consideracions de moralitat o d'ordre públic, seguretat pública, higiene o salut públiques o en consideracions de

caràcter veterinari, o fitopatològic o que es refereixin a la protecció de patents, marques de fàbrica i drets d'autor i de reproducció.

Article 11

Per a l'aplicació d'aquest annex els territoris dels països contractants que formen una unió duanera o econòmica poden ser considerats com un sol territori.

Recomanació

L'Assemblea General recomana que els drets a la importació no es cobrin i les prohibicions o les restriccions a la importació no s'apliquin i, si l'admissió temporal ha estat concedida, la reexportació no s'exigeixi, sempre que el valor global i la quantitat de mercaderies siguin raonables en opinió de les autoritats duaneres del país d'importació tenint en compte el caràcter de l'exposició, el nombre de visitants i la importància de la participació de l'expositor per als productes importats pels comissaris generals de secció per:

- i) al seu consum personal;
- ii) ser utilitzats en les recepcions oficials;
- iii) ser oferts als visitants de marques del seu propi país, del país organitzador o els que vinguin d'un país tercer.

Estatus

del Conveni relatiu a les exposicions internacionals signat a París el 22 de novembre de 1928, modificat i complementat pels protocols del 10 de maig de 1948, el 16 de novembre de 1966 i el 30 de novembre de 1972, i també per l'esmena del 24 de juny de 1982 i l'esmena del 31 de maig de 1988

Estatus: 90 estats al 23 d'abril del 2003
Entrada en vigor: 9 de juny de 1980

Estats part

Alemanya
Algèria
Antigua i Barbuda
Argentina
Austràlia
Àustria
Bahames
Bangladesh
Barbados

Bèlgica
Belize
Bielorússia
Brasil
Bulgària
Cambotja
Canadà
Colòmbia
Costa Rica
Croàcia
Cuba
Dinamarca
Dominica
El Salvador
Emirats Àrabs Units
Eslovàquia
Espanya
Filipines
Finlàndia
França
Grècia
Grenada
Guyana
Haití
Hongria
Iemen
Indonèsia
Iran (República Islàmica d')
Islàndia
Israel
Itàlia
Japó
Kazakhstan
Kirguizistan
Líban
Madagascar
Malàisia
Malta
Marroc
Mauritània
Mèxic
Mònaco
Mongòlia
Namíbia
Nauru
Nicaragua
Nigèria
Noruega
Oman
Països Baixos
Palau
Perú
Polònia
Portugal
Qatar
Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord
República de Corea

República Democràtica Popular de Laos
República Txeca
República Unida de Tanzània
Romania
Rússia
Saint Christopher i Nevis
Saint Lucia
Saint Vincent i les Grenadines
Seychelles
Sud-àfrica
Suècia
Suïssa
Surinam
Tailàndia
Togo
Trinitat i Tobago
Tunísia
Ucraïna
Uganda
Uruguai
Uzbekistan
Vietnam
Xina
Xipre

Reserves i declaracions

Estats Units d'Amèrica
Reserva:

L'Ambaixada dels Estats Units d'Amèrica presenta els seus compliments al Ministeri d'Afers Exteriors i té l'honor d'informar, pel que fa a la signatura del Protocol del Conveni de 1928 sobre les exposicions internacionals que serà obert a la signatura al Ministeri d'Afers Exteriors el 30 de novembre de 1972, que la signatura dels Estats Units va acompanyada d'una reserva respecte de l'article 10, apartat 2. Aquesta reserva reflecteix el punt de vista sostingut invariablement pel Govern dels Estats Units durant les sessions de l'Oficina Internacional d'Exposicions i durant la redacció de les regles generals relatives a les exposicions als Estats Units, és a dir, que el Govern americà, tot i que garanteix l'execució de les pròpies obligacions, no pot garantir, en els termes de la seva legislació, que les persones jurídiques acreditades per ell a l'efecte d'organitzar exposicions compleixin les seves obligacions. Tot i així, el Govern dels Estats Units s'esforçarà, en la mesura que sigui possible, per fer que aquests organitzadors compleixin les seves obligacions.

Bielorússia

Reserva:

El Govern de la República Socialista Soviètica de Bielorússia no es considera obligat per les disposicions sobre l'arbitratge, article 34, apartats 3 i 4 del Conveni.

Declaració:

El Govern de la República Socialista Soviètica de Bielorússia declara que les disposicions de l'article 35 del Conveni modificat, segons les quals un cert nombre d'estats no poden esdevenir part en el Conveni, tenen un caràcter discriminatori i considera que el Conveni, de conformitat amb els principis del dret sobirà dels estats, ha d'estar obert a la participació de tots els estats interessats sense discriminacions ni restriccions de cap tipus.

Bulgària

Reserva:

La República Popular de Bulgària no es considera obligada per les disposicions de l'article 34, apartats 3 i 4 del Conveni.

Declaració:

Tots els països del món tenen igualtat absoluta i tenen el dret d'adherir-se a aquest Conveni, sense tenir en compte les restriccions que es deriven de l'article 35 de l'esmentat Conveni.

Hongria

Reserva:

La part hongaresa no considera que siguin obligatoris per a ella els apartats 3 i 4 de l'article 34 del Protocol.

Polònia

Reserva:

El Govern de la República Popular de Polònia declara que no es considera obligat per les disposicions de l'article 34, apartats 3 i 4 d'aquest Conveni.

Declaració en relació amb l'article 35 del Conveni:

El Govern de la República Popular de Polònia és de l'opinió que aquest Conveni hauria d'estar obert a l'adhesió de tots els estats.

Romania

Reserva:

La República Socialista de Romania declara, basant-se en l'article 34, apartat 5 del Conveni relatiu a les exposicions internacionals, signat a París el 22 de novembre de 1928, que no es considera obligada per les disposicions dels apartats 3 i 4 de l'article 34 del Conveni. La posició de la República Socialista de Romania és que les controvèrsies entre dues o més parts contractants sobre la interpretació o l'aplicació del Conveni que no hagin estat resoltes per la via de les negociacions, podrien ser sotmeses a l'arbitratge únicament amb el consentiment de totes les parts en el litigi, per a cada cas particular.

Declaració:

El Govern de la República Socialista de Romania considera que les disposicions de l'article 35 del Conveni sobre les exposicions internacionals, signat a París el 22 de novembre de 1928, no són concordants amb el principi segons el qual els tractats internacionals multilaterals, l'objecte i la finalitat dels quals interessen a la comunitat internacional en conjunt, han de ser oberts a la participació universal.

Ucraïna

Reserva:

El Govern de la República Socialista Soviètica d'Ucraïna no es considera obligat per les disposicions sobre l'arbitratge dels apartats 3 i 4 de l'article 34 del Conveni.

Declaració:

El Govern de la República Socialista Soviètica d'Ucraïna declara que les disposicions de l'article 35 del Conveni modificat, segons les quals un cert nombre d'estats no poden esdevenir part en el Conveni, tenen un caràcter discriminatori i considera que el Conveni, de conformitat amb els principis del dret sobirà dels estats, ha d'estar obert a la participació de tots els estats interessats sense discriminacions ni restriccions de cap tipus.

URSS

Reserva:

El Govern de l'URSS no es considera obligat per les disposicions sobre l'arbitratge, apartats 3 i 4 de l'article 34 del Conveni.

El Govern de l'URSS declara que les disposicions de l'article 35 del Conveni modificat, segons les quals un cert nombre d'estats no poden esdevenir part en el Conveni, tenen un caràcter discriminatori i considera que el Conveni, de conformitat amb els principis del dret sobirà dels estats, ha d'estar obert a la participació de tots els estats interessats sense discriminacions ni restriccions de cap tipus.

Txecoslovàquia

Reserva:

El Govern de la República Socialista Txecoslovaca no es considera obligat per les disposicions de l'article 34, apartats 3 i 4 del Conveni.

25-07-1974

República Democràtica Alemanya

Reserva:

El Govern de la República Democràtica Alemanya no es considera obligat per les disposicions de l'article 34, apartats 3 i 4 del Conveni.

Declaració:

La República Democràtica Alemanya considera que el Conveni ha d'estar obert a l'adhesió de tots els estats.

16-12-1975

Edicte

Atès que el 21 d'octubre del 2004 el Govern del Principat d'Andorra va dipositar el seu instrument d'adhesió a l'Organització Internacional de la Francofonia, amb l'acceptació prèvia de la Carta de la Francofonia adoptada el 15 de novembre de 1997 a Hanoi i publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, núm. 47, del 28 de juliol del 2004;

Atès que el 26 de novembre del 2004 el Principat d'Andorra va ser acceptat com a membre associat a l'Organització Internacional de la Francofonia durant la Cimera de caps d'estat i de govern de la francofonia, celebrada a Ouagadougou, Burkina Faso, el 26 i el 27 de novembre del 2004;

Es fa públic que el Principat d'Andorra és membre de l'Organització Internacio-